

Proč se to stalo (2011)

Odešla jsi tak náhle, bez rozloučení...
Nikdo nechápe, proč k tomu muselo dojít...
Každý tu má jen výčitky, že ti nemohl pomoci...
Nemohl, nebo si tě nikdo nevšímal?

Vždyť muselo být jasné, jak se trápíš...
Všichni byli slepí, nevnímali okolí...
A ty jsi ze všech sil bojovala
a prosila jsi, aby ti někdo pomohl...

Proč se to muselo stát?
Teď už vím, vím, co ti chybělo...
Byly to tak obyčejné věci
a jiným to přijde jako samozřejmost...

Láska, přátelství, pomoc...
Objetí, podpora, pochopení...
Proč jsou to tak obyčejná slova,
která se někomu zdají být směšná?

Proč jsi nebojovala dál?
Proč to už nešlo zvládnout?

Prosím (2012)

Říct vše, co tě trápí,
co se ti hlavou honí,
své myšlenky snad pochopíš,
až si o všem promluvíš.

Všechna tvá tajemství znát,
pak ti radu můžu dát.
Trápí mě tvůj smutek,
kam ten krásný smích utek?

Tvé oči uplakané mi nedají spát,
co tě tedy trápí, chci tě jen rozesmát.
Chci ti pomoci, lásku ti dát,
dej mi šanci, nechci to vzdát.

Bolí to... (2013)

Bolí to, když mi říkáš ty hezký věci
a já ti nic z toho nemůžu věřit.

Bolí to, když tu nejsi se mnou
ve chvíli, kdy tě nejvíc potřebuju.

Bolí to, když mě neposloucháš,
když ti něco říkám.

Bolí to, když mi nevěříš,
a když ve mě nevěříš.

Bolí to, když za mnou nepřijdeš
a nezeptáš se, jak mi je.

Bolí to, když vůbec nevíš,
jak mi chybí máma, láska, objetí.

Ale věř, že mě bude bolet i to,
až ti budu psát dopis, ve kterém bude stát:

Promiň mi, musím odejít,
nehledej mě, nevrátím se.

Ta bolest v srdci je příliš velká
a jizvy na duši už nikdy nezmizí.

Jsi (2013)

Jsi slunečním paprskem,
co dává mi sílu.
Jsi měsíčním svitem,
co svítí mi na cestu.

Jsi vzácným andělem,
jehož křídla mě chrání.
Jsi jemným vánkem,
který smutek odhání.

Jsi mým přítelem,
co mě správnou cestou vede.
To, co Ty dokážeš,
nikdo jiný nesvede.